

R J E Š E N J E

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca L. R. B., predsjednice vijeća, J. J. i B. M., članova vijeća, te više sudske savjetnice V. K., zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja L. B. iz S. F. i J., protiv rješenja tužene Hrvatske agencije za nadzor financijskih usluge iz Zagreba, Miramarska 24b, klasa: UP/I-451-04/10-10/2, Urbroj: 326-321-10-17 od 25. ožujka 2010., u predmetu utvrđivanja obveze objavljivanja ponude za preuzimanje društva X. d.d. R., u nejavnoj sjednici vijeća održanoj dana 22. kolovoza 2013.

r i j e š i o j e

Tužba se odbacuje.

Obrazloženje

Tužitelj je osporio uvodno naznačeno rješenje tuženog tijela kojim utvrđeno, u točki 1. izreke, da je za tužitelje M. K. iz R., M. K. iz M., D. K. iz S., I. P. iz Z., D. R. iz Z., V. P. iz Z., i P. B. iz Š., temeljem zajedničkog djelovanja, dana 15. srpnja 2008. nastala obveza objavljivanja ponude za preuzimanje društva X. d.d. iz R., te im je, točkom 2. izreke, naloženo u roku od 30 dana od primitka rješenja, u skladu sa Zakonom o preuzimanju dioničkih društava, Hrvatskoj agenciji za nadzor financijskih usluga podnijeti zahtjev za odobrenje objavljivanja ponude za preuzimanje, ponudu za preuzimanje i isprave iz članka 22. stavka 3. Zakona o preuzimanju dioničkih društava. Točkom 3. izreke rješenja naloženo je društvu X. d.d. iz rijeke, predmetno rješenje dostaviti dioničarima društva ili omogućiti dostavu rješenja putem S. k. d. d. iz Z., u roku od 15 dana od dana primitka rješenja, dok je točkom 4. izreke određena obveza plaćanja upravne pristojbe u iznosu od 2.000,00 kn te naknade od 20.000,00 kn u korist žiro računa donositelja rješenja, a točkom 5. izreke je određena objava rješenja u Narodnim novinama.

U pravovremeno podnesenoj tužbi tužitelj osporava navedeno rješenje iz razloga pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene zakona. Ističe da mu nije nikada dostavljen uredan poziv za održavanje Glavne skupštine društva te na istoj nije mogao sudjelovati, pa rješenje nalazi nezakonitim jer je zaobidena zakonska procedura.

Tužitelj predlaže Sudu poništiti navedeno rješenje.

Tuženo tijelo, dostavljajući spise predmeta, u svom odgovoru protivni se tužbi, nalazeći je nedopuštenom jer tužitelj nije bio stranka u upravnom postupku koji se vodio u odnosu na preuzimanje dioničkog društva te mu ni na koji način nije povrijeđeno neko njegovo pravo ili ugrožen neki pravni interes. Sukladno Statutu društva i odredbama Zakona o trgovačkim društvima, poziv za Glavnu skupštinu upućen je dioničarima objavom u Narodnim novinama i na internetskim stranicama Z. d.d. te je tužitelj mogao na istoj sudjelovati.

Uz to navodi tuženi da je obaveza objavljivanja ponude za preuzimanje nastala potpuno neovisno o tužiteljevom (ne) sudjelovanju na Glavnoj skupštini, jer je postupak proveden upravo radi zaštite tzv. malih dioničara, kojima je ostavljena mogućnost da prihvatom ponude za preuzimanje, uz pravičnu naknadu, prodaju svoj udio u Ciljnom društvu.

Na osnovi izloženog, predlaže Sudu tužbu odbaciti kao nedopuštenu.

Tužba nije dopuštena.

Osnovano prigovora tuženo tijelo nedostatku aktivne legitimacije na strani tužitelja za vođenje upravnog spora u predmetnoj stvari. Naime, tužitelj u upravnom sporu, prema odredbi članka 12. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 53/91., 9/92. i 77/92.), koji se primjenjuje osnovom odredbe članka 90. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10. i 143/12.), može biti pojedinac, pravna osoba, organizacija, skupina osoba, naselje i si. ako smatra da mu je upravnim aktom povrijeđeno kakvo pravo ili neposredni prani interes utemeljen na zakonu.

U predmetnoj stvari tužitelju nije određena nikakva obaveza niti nametnuta neka dužnost koju bi mogao povoljnije riješiti da je sudjelovao na Glavnoj skupštini društva 1. kolovoza 2008., jer je osporeno rješenje doneseno neovisno o odlukama donesenim na skupštini. Dapače, rješenjem je utvrđeno da su se uvjeti za nastanak obveze za preuzimanje društva stekli 15. srpnja 2008. zbog zajedničkog djelovanja članova Uprave i Nadzornog odbora društva zajedno s Ciljnim društvom, radi ostvarivanja glasova odnosno dionica s pravom glasa u postupku preuzimanja društva u kojem djelovanju tužitelj, iako dioničar, nije ni na koji način sudjelovao. Stoga se okolnost što je propustio nazočiti Glavnoj skupštini ne reflektira na njegova prava niti mu je tim aktom povrijeđen kakav neposredni pravni interes utemeljen na zakonu.

Odredbom članka 30. stavka 1. točke 3. Zakona o upravnim sporovima propisano je da će Sud rješenjem tužbu odbaciti ako utvrdi da je očito da se upravnim aktom koji se tužbom osporava ne dira u pravo tužitelja ili njegov neposredni osobni interes utemeljen na zakonu, slijedom čega je riješeno kao u izreci.

U Zagrebu, 22. kolovoza 2013.

Zapisničarka
V. K., v.r.

Predsjednica vijeća
L.R.B., v.r.

Za točnost otpravka-ovlašteni službenik

I.B.